

Dévényi Géza, színész, sz. 1890. júl. 27-én, *Budapesten*. Színpadra lépett 1912. aug. havában.

Dévényi János, színész, sz. 1890-ben, *Budapesten*. Színpadra lépett 1909-ben.

Devrient (devrien) Emil, nagynevű német színész, sz. 1803. szept. 4-én, megh. 1872-ben, *Drezdában*. 1843. ápr. havában fellépett a pesti német színpadon.

Devrient (devrien) Max, bécsi színész, sz. 1858-ban, megh. 1929. jún. havában a svájci graubündeni *Churban*. Német színpadokon kezdte pályáját s fénykorát a bécsi Burgtheaterben érte el, melynek 1882. óta volt a tagja. Előbb a Ringtheater művésze, majd a Burgtheater szerződtette, melynek elsőrangú szalonszínésze s a nagymultú színház hagyományainak egyik folytatója lett. Nálunk többször vendégszerepelt. Utoljára 1915-ben, a Vígszínházban lépett fel a Burgtheater együttesével (»Iphigeniá«-ban: Thoas király).

Dezsefi Gábor, színműíró. Színműve: »Bűnhődés.« Társadalmi színmű 4 felv. Bem. 1898. máj. 6. Kisfaludy Színház.

Dezséri (Horváth) Gyula, színész, sz. 1850. jan. 24-én, *Takácsiban* (Veszprém vm.), megh. 1928. dec. 5-én, *Budapesten*. Atyja, József, jómódú kereskedő, anyja *Beőreöndi* Erzsébet. Szülei akarata ellenére lett színésszé, 1873-ban, Lászy Vilmos társulatánál. Működött majdnem az egész országban. Pályája első évtizedét Győrött s Aradon töltötte azután 15 éven át egyik társulattól a másikhoz került, Szegeden s utóbb Krecsányi temesvári társulatánál már a vidék legjobb nevű színészei közé számított, a maga művészi területét is voltaképp életének derekán találta meg, érettebb karakter-alakok (u. n. apaszerepek) megformálásában. Az ujonnan megnyílt budapesti Magyar Színháznak tagja volt két évadon át, innen Janovics Jenő igazgató 1900-ban a kolozsvári Nemzeti Színházhoz hívta meg, bemutatkozása ott ez év ápr. 17-én volt Herczeg Ferenc »Háromtestőr« c. bohózatának Pollacsek borkereskedő szerepében. A következő húsz év alatt ennek a műintézetnek kötelékében bonta-

kozott ki valójában eredeti tehetsége, itt szerzett országgraszoló hírt és tekintélyt. Egyik erőssége lett a jeles együttesnek, kiemelkedő alakjává az egész kolozsvári színjátszásnak. Gyökeres magyarsága, férfias ereje, közvetlen, mélyen emberi játékstílusa erős rokonságban volt a Szentgyörgyi Istvánéval: a közfelfogásban ez idő alatt ők voltak a kolozsvári színészet Dioskurjai. Működése a jellem szerepek széles területére terjedt ki, leggazdagabban mégis a genre felé hajló alakokban színezett, melyekben a Szentpétery és Szigeti József hagyományán volt kitűnő folytatója. 1914-ben elnyerte a színház örökös tagságát. Az özszeomlás után hontalannak érezte magát a régi falak között, 1920-ban végleg búcsút vett művészi otthonától és Budapestre költözött. Ez év őszén vendégszerepelt a budapesti Nemzeti Színházban s jóízű, törő metszett Peleskei notáriusával a közönségnél lelkes tetszésre, a kritikában osztatlan elismerésre talált. 1921. ápr. 15-én a Renaissance Színház tagja lett; életkora, valamint a színház játékrendje itt már jobbára csak epizód szerepekre szorította, de művészetének egyéni zamatával ezekben is magára vonta a figyelmet és méltánylást. Működésének utolsó hónapjait a pécsi színház kötelékében töltötte, 1924. jan. 1-én pedig nyugalomba vonult. Utolsó éveit a fővárosban élte le, itt is temették el a budapesti színészvilág s a legszélesebb körű közönség igaz részvéte mellett. Haláláról az Országos Színészegyesület meglehangú gyászjelentést bocsátott ki. Neje: *Gerzsán Mária*, színésznő volt, (1849—1919), ki 1868—1905. működött a színpadon. Leánya, *Emma*, ki szintén a színpályára lépett, *Gálosi Zoltánnak*, a Nemzeti Színház v. tagjának lett feleségévé. (L. o.) (*Rédey Tivadar*).

Dézi Jenő, színész, sz. 1889. aug. 29-én, *Kolozsvárott*. Színpadra lépett 1913. júl. havában.

Dezső (Bertha) Andor, színész, sz. 1855. március hó 15-én, *Halason*, színpadra lépett 1875-ben, Vácott, Sós Mihálynál.

Dezső Gyula, államtud. doktor, sz. 1848-ban, *Nagykőrösön*. 1885-ben a nagy-